

קריאה יקרה

סמוך לאותו זמן היסכם על פירוק אצ"ל (מהוץ לירושלים). אנשי אצ"ל צורפו לצבא כגדודים שלפיהם עם מפקדיהם הוטריו, והועמדו תחת פיקוד מפקדי-החטיבות של צה"ל. שהיו כולם אנשי-ההגנה מבחינה קרבית, היו אלה גדודים "ירוקים" למרות עברן המפואר במלחמת-המחרת, היו יהודים אצ"ל חסרות-ניסיון במלחמת-שדה, ובפעולה בממדים גדולים וחטיבתיים. מבחינת אלה נפלו או בהרבה מחטיבות-ההגנה, שכבר היו או ותיקות ולמודות-מלחמה, אחרי עשרות קרבות מן הגליל ועד לנגב. אין גם לשכוח כי רוב חיילי גדודי אצ"ל היו טירונים, שהתגייסו רק בראשית 1948, וישל עברו אימונים מקצועיים ופרכים כמו הטירונים בגדודי ההגנה.

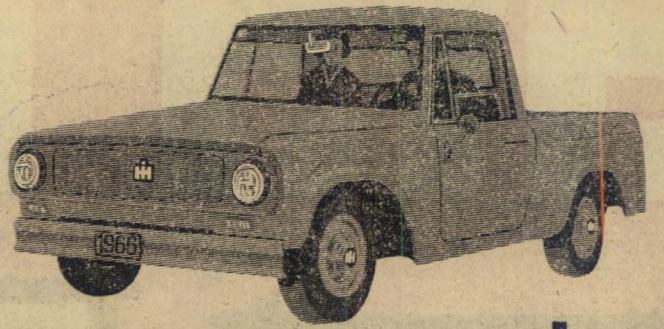
ההצעה להעביר לגדודי אצ"ל כמות עצומה של נשק — ובצורה זו לתת להם יתרון ללא-השוואה על הגדודים הקרביים המנוסים של יפתח והראל, גבעתי וגולני, סרגיי וכרמל — היתה בלתי-סבירה לחלוטין.

פרשת אלטלינה צצה מדי פעם מחדש. וככל שמרבים לדבר עליה, כן היא מתעריף פת יותר.

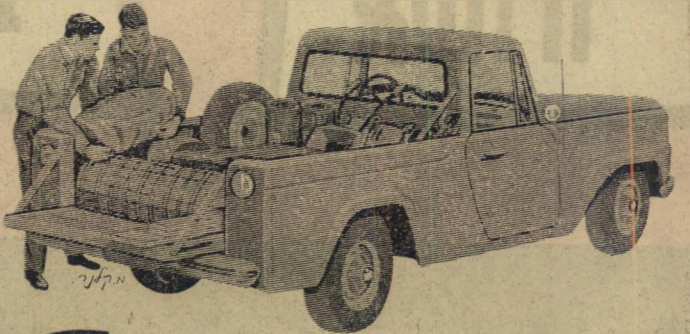
לפני שלושה חודשים הזכרנו את הפרשה בכתיבה על איסר ("איסר הקטן") הראל, היועץ הבטחוני של ראש-הממשלה. בכתיבה סופר על עברו של איסר כממונה על שרותי-הבטחון, ותוך כדי כך הוזכרו הישגים המיוחסים לו בפרשת אלטלינה. לכל קורא היה ברור כי זוהי גירסת ה"חוגים המקורבים לאיסר" — כלומר גירסת כת עוזריו-לשעבר.

למחרת היום פתח אליהו לנקין, ממפקדי האוניה, בהתקפה ארסית על העולם הזה, כאילו מזייף השבועון המסויים את ההיסטוריה. ריח הוא הפציץ את כל עיתוני ישראל במכתבים נרגשים, בהם טפל אלף ואחת האשמות עלינו.

ראינו בכך חלק ממלחמת-הבחיירות, ש"היתה או בשיאה, ועל כן לא הגבנו על הדברים כלל. אין אויירת מלחמת-הבחיירות נאל לבירור פרשה היסטורית, ולא רצינו

מלפנים ומאחור

Scout - INTERNATIONAL

סקאוט - טנדר קומפקט

מלפנים: הנעה קידמית; מנוע 4 צילינדרים, שסתומים עיליים; 93,4 כ"ס לבלימה; מנוע בעל מומנט גבוה הבנוי לעבודה מאומצת; תא הנהג סגור ומבודד.

לפי הזמנה: כננת קידמית; ציר קידמי עם סגר דיפרנצי-אוטומטי, Power Lock.

מלאי גדול של חלפים. הספקה מיידית, שרות נאמן.

סוכנות בלעדית בישראל:

חברה להנדסה חקלאית לישראל בע"מ חיפה-תל-אביב

מפיצים בלעדיים:

חברת ווקסמוביל בע"מ, רחוב הנמל 48, טל. 61477, 6-67775 חיפה

מפיצים בתל-אביב:

פליקס, רכב ואלקטרוניקה בע"מ, רח' יצחק שדה 36-34 טל. 37341.

קורסים:

• נרכב פרטי
• קטנוע
• אופנוע

גם בתשלום קבוע עד קבלת רשיון נהיגה

תמרור ב"ס לנהגות

תל-אביב, רחוב בורוכוב 34 - טלפון 244675 - ת.ד. 21108

"אלטלינה" בווערת מול חוף תל-אביב

טיין. שום חייל קרבי דאז לא היה מסכים לכך.

תמונה גם הטענה של כ"ץ כי, אילו הקדימה האוניה בכמה שבועות, ממילא היה הנשק מניע לידו אצ"ל. לא היו אלא סתם כמה שבועות, בשבועות אלה קמה מדינת ישראל, קמה ממשלת ישראל, ולא היה שום זיכוח על כך שלא נותר עוד מקום לאירגונים פרטיזניים ולצבאות פרטיים.

★ ★ ★

כ"ץ אינו יודע, כמובן, מה התחולל בי אורו זמן בצד השני — במשרד-הבטחון. הוא טוען שרימו את אצ"ל, שמשכו אותו באף, ושכניסו אותו למלכודת.

יחכן כי יש לאיתן הנוכחות הסבר אחר — שהיתה שורת מכוכה בצמרת משרד-הבטחון, ושעבר זמן עד שנתקבלה החלטה כלשהי כיצד לנהוג. שינא-אצ"ל בסביבת בן-גוריון אולי חששו כי אם יגיע הנשק לידו גדודי אצ"ל, ישתמשו בו אלה כדי לנקום את נקמת הסיניון.

כך או אחרת: הגיבוש של דויד בן-גוריון נשאר תמונה לחלוטין. האוניה היתה מבודדת מול החוף. אצ"ל לא יכול היה לפרוק את הנשק בכוח. מדוע, אם כן, ניתנה פקודת-האש הגורלית?

כל אלה טאלית שיש צורך לברר אותן, ולוא למען ההיסטוריה בלבד, כל עוד חיות הנפשות העיוניות של העלילה. לר לא נקעה נפש הציבור מכל הפרשות, אפשר היה לבקש את הקמתו של טירובי נאל לאומי, או עדה-חקירה ממלכתית. אלא שאין האזירה העיונית מתאימה לכך קיוב.

אך יש צורך, ויש מקום, לבירור מצד גורם אובייקטיבי, שיוכל לגבות עדויות מכל הנוגעים בדבר, וישוערו השקולה תתקבל על דעת הכל. יתכן שיתברר אז כי אין אמת רבה בשתי הגירסות הייצוגיות, וכי הסיכוי הנכון מונח באמת ארשם באמצע.

אשכנז

להיגרר לחיכוח בעת ההיא — מה גם שלנו אין כל עניין בפרשה זו לכאן או לכאן, ואין אנו בה אלא משקופים אובייקטיביים.

★ ★ ★

ענה פירסם שמואל כ"ץ, אחד מראשי אצ"ל לשעבר, כפר שקטעים ממנו פורסמו בעתונות. ספר זה מגביר את המעורבות האופפת את האוניה.

לגבי האיש מן הצד, עמדו עד כה זה מול זה שתי גירסות על אלטלינה: גירסת בן-גוריון, האומרת שאצ"ל הביא נשק תוך הפרת המרות הלאומית, לשם הכנת הפיכה מזוינת נגד ממשלת ישראל.

גירסת אצ"ל, האומרת שאצ"ל ביקש רק 20% מן הנשק ליחידותיו בירושלים, שהיו אז עדיין עצמאיות, ושהיה מוכן למסור את 80% הנותרים לצה"ל. כעת בא שמואל כ"ץ ומציג, אולי מבלי שהתכוון לכך, גירסה שלישית, שמקומה בין שתי הגירסות הקודמות.

טוען כ"ץ: כאשר התקרבה האוניה ל-ארץ, ובה כמות עצומה של נשק (לפי מושגי הימים ההם), לא היה קיים כל הסכם על חלוקתו. לאוניה ניתן להפליג מצרפת מבלי שהושג הסכם כזה. התפלגה הפתיעה אף את מנחם בגין עצמו, והדבר נבע מאי-הבנה בין ראשי אצ"ל בישראל ובצרפת.

ברגע האחרון התנהל בארץ משאומתן. אצ"ל הציע להעביר 20% מן הנשק ליחידותיו בירושלים. את שאר ה-80% לא ביקש אצ"ל להעביר למס"ל צה"ל, אלא לגדודי אצ"ל שסופחו לצה"ל.

וזה, כמובן, דבר שונה לגמרי מן הטענה הקודמת.

★ ★ ★

למי שאינו זוכר — או שהיה אז צעיר מדי:

צה"ל נולד רשמית, בשמו זה, באמצע יוני 1948, בערך באותם הימים שבה התיחוללה פרשת אלטלינה. אך למעשה היה קיים צה"ל, על אירגונו ומסודותיו, כבר מאז סוף 1947. על כל פנים, אין שמץ של ספק כי בפלוש צבאות-ערב לארץ ישראל, באמצע מאי, כבר היה צה"ל קיים במלואו, כצבא הממלכתי היחיד של מדינת ישראל. הכפוף לממשלת ישראל.